

Sygn. akt II K 368/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Gensikowski

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Grzybowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. J. Ł.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2017r., 17 października 2017 r. sprawy karnej

B. W.

syna S. i Z. z domu K., ur. (...) w C., pesel (...), zam. (...)-(...) C., D(...), obywatelstwa polskiego, karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 grudnia 2016r. o godz. 13:40 w miejscowości G. ul. (...) prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny, tj. ciągnik siodłowy marki R. (...) nr rej. (...) wraz z naczepą marki S. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. od 2,70 do 3,08 promila alkoholu we krwi, przy czym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem sygn.. akt (...) Sądu Rejonowego w (...)z dnia 05 maja 2016r. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a także w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 178a § 1 kk

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

orzekł:

I. Oskarżonego **B. W.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia tj. występku określonego w art. 178a § 1 i 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 6 miesięcy (sześciu) pozbawienia wolności,

II. Na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

III. Na podstawie art. 43a §2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych 00/100),

IV. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, zwalnia go od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

B. W. jest osobą uzależnioną od alkoholu.

dowód: opinia biegłych lekarzy psychiatrów (k. 88-89)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 5 maja 2016 r. Sąd Rejonowy w (...) skazał B. W. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 300 stawek dziennych grzywny, a także zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.

dowód: odpis wyroku w sprawie o sygn. (...) (k. 20)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 7 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w (...) skazał B. W. za przestępstwo z art. 244 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby.

dowód: odpis wyroku w sprawie o sygn. (...) (k. 63)

W dniu 10 grudnia 2016 r. około godziny 13:40 w G. na ul. (...) kierował ciągnikiem siodłowym marki R. (...) o nr rej. (...) wraz z naczepą marki S. o nr rej. (...) wraz z kobietą oraz trzyletnim dzieckiem.

dowód: zeznania świadka (...) (k. 28v.)

O tej godzinie B. W. był w stanie nietrzeźwości o stężeniu alkoholu o wartości rzędu od 2,70 do 3,08 promila alkoholu we krwi.

dowód: opinia biegłego (k. 70-71)

Po wyjściu z ciągnika B. W. podszedł do pracowników hurtowni, którym powiedział, że ma dostawę piwa. Pracownicy ci odesłali go do wózkowego, który z kolei odesłał go do szefa z uwagi na późną porę przyjazdu. Po chwili po rozmowie z szefem B. W. wrócił na teren placu hurtowni i zaczął manewrować naczepą, aby podstawić ją pod rampę rozładunkową. B. W. zaczął pokazywać wulgarnie gesty w kierunku pracowników hurtowni, w wyniku czego wezwali oni patrol policji. Z naczepy wysiadła kobieta, która prosiła, aby nie wzywać policji. Po usłyszeniu wezwania policji B. W. pieszo oddalił się z terenu hurtowni.

dowód: zeznania świadka (...) (k. 28v.), zeznania świadka P. S. (k. 31v.-32)

Funkcjonariusze policji zatrzymali na ulicy (...). Wraz z nim udali się do szpitala, gdzie poddali go badaniu krwi na zawartość alkoholu, gdyż odmówił badania na alkomacie.

dowód: zeznania świadka M. J. (k. 37v.-38), notatka urzędowa (k. 1)

O godzinie 15:00 B. W. miał 2,57 promila alkoholu we krwi, o godzinie 16:00 2,40 promila alkoholu we krwi, zaś o godzinie 16:30 2,30 promila alkoholu we krwi.

dowód: protokół badania (k. 6, k. 11, k. 16), ekspertyza kryminalistyczna (k. 4, k. 9, k. 14)

Od sierpnia 2017 r. B. W. podjął leczenie przeciwalkoholowe.

dowód: zaświadczenie (k. 114)

Oskarżony **B. W.** w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego (k. 56, k. 85). Przed sądem oskarżony nie podtrzymał tych wyjaśnień i przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 115-115v.). Zdaniem sądu wyjaśnienia oskarżonego złożone przed sądem należało uznać za wiarygodne. Przytoczone wyjaśnienia pozostawały wszakże zgodne z zeznaniami świadka (...) (k. 28-29, k. 116v.), a także zeznaniami świadka **P. S.** (k. 31v.-32, k. 117), którzy zgodnie kategorycznie stwierdzili, że widzieli, jak oskarżony prowadził pojazd jeszcze na ul. (...) przed wjazdem na teren hurtowni, kategorycznie stwierdzili, że oskarżony nie pił alkoholu na terenie hurtowni, a nadto zaprzeczyli, aby nastąpiła zmiana kierowcy przed wjazdem na teren hurtowni. Zeznania przytoczonych świadków wzajemnie się uzupełniały, nie było między nimi tego rodzaju sprzeczności, które mogłyby podważać ich wiarygodność. Świadczyli oni osobami obcymi dla oskarżonego, więc nie mieli oni jakiegokolwiek interesu w złożeniu zeznań nieprawdziwych na jego niekorzyść. Wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu korespondowały z opinią biegłego lekarza medycyny sądowej (k. 70-71), której sąd dał wiarę, gdyż została wydana na podstawie wyników badania krwi oskarżonego. Wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu były również zgodne z zeznaniami świadka

M. J. (k. 37-38), które znajdowały wsparcie w notatce urzędowej (k. 1). Sąd dał wiarę temu dokumentowi, a także innym dokumentom zgromadzonym w niniejszej sprawie, których autentyczności ani prawdziwości żadna ze stron postępowania, ani też Sąd z urzędu nie zakwestionował. Dla oceny wyjaśnień oskarżonego nie miały natomiast znaczenia zeznania świadka **S. L.** (k. 25-26, k. 116-116v.), a także zeznania świadka **Z. J.** (k. 40v.-41, k. 117), gdyż nie widzieli oni, jak oskarżony wjeżdża na teren hurtowni, gdyż wykonywali w tym czasie inne służbowe obowiązki. Ustalając stan faktyczny sąd podzielił wnioski opinii biegłych lekarzy psychiatrów (k. 88-89), gdyż została ona sporządzona na podstawie bezpośredniego badania oskarżonego.

B. W. został oskarżony o to, że w dniu 10 grudnia 2016 r. o godz. 13:40 w miejscowości G. ul. (...) prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny, tj. ciągnik siodłowy marki R. (...) nr rej. (...) wraz z naczepą marki S. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. od 2,70 do 3,08 promila alkoholu we krwi, przy czym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem sygn. akt (...) Sądu Rejonowego w (...) z dnia 05 maja 2016 r. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a także w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., **tj. o czyn z art. 178a § 4 kk**

Oskarżony w swych wyjaśnieniach złożonych na etapie postępowania sądowego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W ocenie Sądu w świetle materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu czynu przestępnego określonego w art. 178a § 1 i 4 k.k. nie ulega jednak wątpliwości. Wniosek ten wynika przede wszystkim z zeznań świadka (...), a także zeznań świadka **P. S.**, którym Sąd dał wiarę. Wymienieni świadkowie zgodnie kategorycznie stwierdzili, że widzieli, jak oskarżony prowadził pojazd jeszcze na ul. (...) przed wjazdem na teren hurtowni, kategorycznie stwierdzili, że oskarżony nie pił alkoholu na terenie hurtowni, a nadto zaprzeczyli, aby nastąpiła zmiana kierowcy przed wjazdem na teren hurtowni. Z opinii biegłego lekarza medycyny sądowej, wydanej na podstawie wyników badania krwi u oskarżonego, wynika, że oskarżony w dniu zdarzenia o godzinie 13:40 prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości rzędu od 2,70 do 3,08 promila. Oskarżony popełnił przypisany mu czyn w warunkach określonych w art. 178a § 4 k.k., gdyż był w czasie popełnienia czynu prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) w sprawie o sygn. (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a nadto był osobą, wobec której prawomocnie orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Jednocześnie sąd nie znalazł żadnych okoliczności kwestionujących winę oskarżonego, w szczególności nie wynikają one z opinii biegłych lekarzy psychiatrów.

Występek przewidziany w art. 178a § 4 k.k. jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Rozważając w tych ramach wymiar kary wobec oskarżonego Sąd uwzględnił następujące okoliczności. Sąd, uwzględniając dyrektywę proporcjonalności kary do stopnia społecznej szkodliwości czynu przestępnego, na niekorzyść oskarżonego potraktował znaczny stopień nietrzeźwości, z jakim oskarżony kierował pojazd na drodze publicznej. Stopień nietrzeźwości oskarżonego, w jakim poruszał się on samochodem ponad czterokrotnie przekraczał dopuszczalną normę w świetle przepisów prawa karnego. W ramach tej samej dyrektywy, na niekorzyść oskarżonego, Sąd wziął pod uwagę okoliczność, że działanie oskarżonego miało miejsce o godzinie 13:40, a więc w środku dnia. Podobnie na niekorzyść oskarżonego sąd potraktował próbę ucieczki oskarżonego z miejsca zdarzenia. W ramach oceny zachowania oskarżonego z punktu widzenia dyrektywy proporcjonalności kary do stopnia winy sprawcy Sąd na niekorzyść oskarżonego potraktował brak uzasadnionych przyczyn, z powodu których oskarżony zdecydował się poruszać samochodem w stanie nietrzeźwości. W ramach dyrektywy prewencji indywidualnej na niekorzyść oskarżonego Sąd potraktował uprzednią karalność oskarżonego za podobne przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Z kolei na korzyść oskarżonego sąd potraktował jego stosunkowo młody wiek.

Mając na względzie wszystkie powyżej opisane okoliczności Sąd uznał, że należało wymierzyć wobec oskarżonego na podstawie art. 178a § 4 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara ta jest adekwatna do dość znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu przestępnego. W ocenie Sądu kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego, który również należy uznać za dość znaczny. Sąd wymierzając karę pozbawienia wolności w tym wymiarze wyszedł z przekonania, że jej rodzaj i wysokość odpowiadają dyrektywie prewencji indywidualnej. Zdaniem Sądu poprzednia karalność oskarżonego za przestępstwa przemawia za tym, że czyn, który popełnił oskarżony nie

miał charakteru wyjątkowego i stanowił wyraz tendencji oskarżonego do lekceważenia reguł ruchu drogowego. W świetle tych okoliczności nie ulega zatem wątpliwości, że dla powstrzymania oskarżonego przed popełnieniem innego lub podobnego przestępstwa za konieczne należy uznać wymierzenie kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara ta zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej, a mianowicie uzmysławia ona społeczeństwu, że prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości spotyka się z natychmiastową reakcją organów wymiaru sprawiedliwości.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie I-szym sentencji wyroku.

Zdaniem Sądu wykonanie tej kary wobec oskarżonego jawiło się w momencie orzekania jako bezwzględnie konieczne, gdyż nie zasługiwał on na zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (art. 69 § 1 k.k.), przy czym podejmując taką decyzję Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (art. 69 § 2 k.k.). Rozważając w świetle powyższych wytycznych możliwość zastosowania wobec oskarżonego analizowanego środka probacyjnego Sąd w pierwszej kolejności miał na uwadze uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa. Prawomocnym wyrokiem z dnia 5 maja 2016 r. Sąd Rejonowy w (...) skazał B. W. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 300 stawek dziennych grzywny, a także zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat (k. 20). Z kolei prawomocnym wyrokiem z dnia 7 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w (...) skazał B. W. za przestępstwo z art. 244 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby (k. 63). W ocenie Sądu uprzednia karalność oskarżonego – w świetle całokształtu niniejszej sprawy – przemawiała za niestosowaniem in concreto warunkowego zawieszenia wykonania kary. Zdaniem Sądu oskarżony jest osobą niepoprawną na tyle, że wdrożenie go do przestrzegania porządku prawnego jest możliwe wyłącznie w warunkach izolacji więziennej. W ocenie Sądu skutek taki nie może zapewnić również warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności połączone z orzeczeniem środków karnych. Za taką oceną przemawia popełnienie trzeciego przestępstwa z kolei w bardzo krótkim odstępie czasu. Z tytułu dwóch pierwszych przestępstw zostały wobec oskarżonego orzeczone środki inne niż bezwzględna kara pozbawienia wolności i jak widać po niniejszej sprawie nie spełniły one zamierzonego efektu. Oskarżony w toku postępowania deklarował, że i to przestępstwo będzie ostatnim, że on bardzo żałuje swego zachowania, ale sąd nie ma żadnej gwarancji, że wywiąże się on z tych słów. Pozytywnej prognozy kryminologicznej zdaniem Sądu nie uzasadnia podjęcie przez oskarżonego leczenia przeciwalkoholowego i powstrzymywanie się od używania alkoholu (k. 114). Zdaniem Sądu krótki okres leczenia nie gwarantuje jego skuteczności. Ponadto, zdaniem Sądu dopiero pobyt w zakładzie karnym może być w życiu oskarżonego tego typu wydarzeniem, które skutecznie powstrzyma go w przyszłości od używania alkoholu.

Oskarżony został skazany za popełnienie przestępstwa przewidzianego w art. 178a § 4 k.k. W związku z tym Sąd na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, mając na względzie te same okoliczności, które wziął pod uwagę przy wymiarze kary. Zdaniem Sądu okoliczności tej sprawy nie uzasadniały wniosku, że w sprawie mamy do czynienia z wyjątkowym wypadkiem, uzasadnionym szczególnymi okolicznościami uzasadniającym orzeczenie na podstawie art. 42 § 2 k.k. terminowego zakazu prowadzenia pojazdów. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie II-gim sentencji wyroku.

W ocenie Sądu wychowawczą rolę w kształtowaniu świadomości prawnej oskarżonego może spełnić świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych, dlatego też orzeczono w tym zakresie na podstawie art. 43a § 2 k.k. jak w punkcie III-cim sentencji wyroku.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd w punkcie IV-tym wyroku zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty, zwolnił także go od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania w części go obciążającej, którymi obciążył Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że obecnie oskarżony ma na utrzymaniu małoletnie dziecko (k. 84).